GRADSKA BIBLIOTEKA
JURAJ ŠIŽGORIĆ
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Narodna

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.50 PRETPLATA MJESEČNO: 10 DINARA PRETPLATA ZA INOSTRANSTVO TROMJES. DIN. 45

IZLAZI REDOVITO SVAKI UTORAK I PETAK U JUTRO
Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin - Šibenik
Telefon interurban za upravu i tiskaru broj 47

MALI OGLASNIK 20 RIJEČI DINARA 3.50 SVAKA DALJNJA RIJEČ 25 PARA PRIOPĆENO DIN 3 ŠTAMPANI REDAK
OGLASI PO SNIŽ. TARIFI. - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU

GODINA I | ŠIBENIK, PETAK 17 NOVEMBRA 1933 | BROJ 40

Poslije izbora u Njemačkoj

Šta sada? Pitanje spoljne politike

Tek što su objavljeni rezultati njemačkih izbora, njemačka telegrafska agencija hakenkrajclerske stranke je objavila zvaničnu vijest, da će 12 novembra biti za uvijek jedan od najvećih dana istorije njemačkog naroda i da je tog dana kulminirala borba hakenkrajclerske stranke za populariziranje njemačkog naroda. Ta triumfalna izjava je direktna posljedica utiska koji izazivaju objavljeni rezultati. 96 procenata njemačkih birača je izrazilo na plebiscitu slaganje s Hitlerovom politikom, preko 92 procenta je biralo hakenkrajclerske poslanike u Reichstag. Skoro niko nije imao hrabrosti da se odupre. Sve stanovništvo je izašlo na izbore u broju, koji do sada nikada nije postignut i ko nije glasao za politiku njemačke vlade i njezine poslanike, predavao je više tehnički pogrešne glasačke cedulje nego kandidatske, koje su jasno pokazivale negodovanje.

Cilj je dakle postignut. Javnost se pita: šta sada. Ogromna izborna propaganda, koja protiv običaja nije prestala ni u redjelju, išla je u prvom redu za tim, da se rezultatom utiče na inostranstvo. Dosta je sumnjivo, da li je i taj cilj postignut. U hakenkrajclerskim krugovima su uvjereni, da će grandiozna manifestacija njemačke jednodušnosti podstaći Francusku, Englesku i Sjedinjene Države da izađu u susret njemačkim zahtjevima u pogledu naoružanja. Opijeni tim svojim uspjesima u Njemačkoj Hitler i njegovi privrženici i nehotice prenose domaće metode i u spoljnu politiku. Ali hakenkrajclerski prvaci zaboravljaju, da je mentalitet inostranstva sasvim drukčiji. Ni Engleska, ni Francuska nikada nisu sumnjali, da čitava Njemačka odbija versaljski mirovni ugovor, resp. nekoje njegove odredbe. Stresemann i Brüning su se pozivali na njemačku jednodušnost u toj stvari isto tako kao što se sada poziva Hitler, ali možda još uspješnije jer su izabrali drugu taktiku.

Već sama njemačka izborna kampanja nije izazivala povjerenje inostranstva prema Njemačkoj. Nikada ranije u zapadnom svijetu niste mogli primjetiti takovo razočaranje u njemački razvitak. Hakenkrajcleri tu promjenu u nazorima pripisuju agitaciji emigranata i nisu svijesni toga da je krivica sasvim na drugom mjestu. Bezbrojni provokativni govori na njemačkim skupštinama, stalne vojničke revije, vaspitanje omladine i čitavog naroda u militarističkom duhu, velika literatura koja bez srama i stida propagira pangermanske zahtjeve, sve to utvrđuje svijet u uvjerenju, da je današnja Njemačka ozbiljna opasnost. Ništa ne pomažu kancelarovi govori o miru, jer njegove riječi su u suprotnosti sa stvarnosti. Ni veliki uspjeh na izborima neće izmjeniti to nepovjerenje. Pred ujedinjenom Njemačkom, ma da nije ujedinjena dobrovoljno, inostranstvo će biti još više na oprezu. Hitlerova vlada sigurno sprema novu ofenzivu. Vjerojatno će uskoro objaviti Evropi nove njemačke zahtjeve, ponovo će reklamirati pravo na njemačku čast, to jest na ravnopravnost u naoružanju. Njemačka će bez sumnje zahtjevati pregovore s velesilama, nadajući se da će njezina pozicija tamo biti jača. Poslije pobjedonosnih izbora 12 novembra njemački zahtjevi neće biti skromniji od onih, koje je Hitler ranije postavljao. To će pokazati već najbliža budućnost.

KOJIM PUTEM?

U jednom od zadnjih brojeva ovog lista, objelodanjen je članak koji u vrlo optimističkom raspoloženju izlaže šibenskoj publici o budućem reorganizovanju naše općine na tip magistrata, kao vršioca opće uprave u prvom stepenu. Mi se ovdje ne ćemo upuštati u pretres vrhu čitave sadržine tog članka i ako bi prosmatrajući mnoge stvari, tu iznesene s pozitivnijeg i realnijeg gledišta bilo vrlo potrebno postaviti ih, na svoje pravo mjesto. Ako se naime uvaži da nam je svako oduševljavanje ili optimizam radi iskustva stečenog kroz zadnji decenij ovog opć. života tako zamrzao, da ga nikakovi kalorij, s kojegod strane dolazili, ne mogu da tako lako stople, pokcenu i oživе, shvatit će se i naše uvjerenje o bezizglednosti koristi pothvata da to naše realno i ozbiljno gledište uvlačimo u bilo koju polemiku. Iživeći u vremenima eksperimenata i rekorda s ih vrsti kao onaj ko će više pojesti ili na stablu dulje sjedati, ne možemo a da i mnoge nove ideje i projekte i ako bi mogli biti objektivno provedivi, ne ocjenjujemo u savezu sa stvarnim činjenicama, potrebama i sposobnostima. Zar i taj članak nije ponovni dokaz da mi nijesmo imali nikada jedne stalno obilježene komunalne a još manje da je postojala jedna pa bilo i načelna gradska politika. Zbrka nestalnosti i pogrešaka postala je kao nekakov naš djedovski amanet. U istoj su se odgajale i oživljavale čitave generacije. Među starijim i onim mnogim koji se umišljaju mlađim, teško je naći bitnijeg diferenciranja. O tom treba na žalost voditi stalno računa, pa stoga nagoviještani preokret u kojem bi imalo biti sve drugovačije, ispunjava nas opravdanim nepovjerenjem.

Problemi odjednom ne uskrsavaju, oni su posljedice stanovitih jasnih ili prikrivenih uzroka. Svaki pak problem našeg društvenog života osim stvarne, ima i svoju psihološku stranu. On treba da se i osjeća i po intenzivnosti tog osjećaja ocjenjujemo njegovu važnost, snagu i hitnost. Ako se pak tvrdi da problem opstoji i da je taj problem vitalan, pa usprkos toga ostaje kroz decenije nerješen, onda nije više problem u stvari, već u ljudima koji ga ne osjećaju. Ako se tek g. 1933 otkriva da je životni problem našeg grada u seciranju teritorija naše općine na više opć. jedinica, onda je doista problem samo u ljudima koji ni kod boljeg stanja i prilika g. 1923 taj problem nijesu osjećali, pa s toga ni mogli vidjeti ni shvaćati. Pri analiziranju tog stanja stvari ne smije se prelaziti preko činjenice da u našoj općini koja ima preko 20 seoskih odlomaka, grad Šibenik ne samo sačinjava tek manji dio njezinog stanovništva, već i da pretežniji njegov dio po načinu privrede te svojim staleškim interesima i t. d. bliže stoji seoskim odlomcima, nego li gradu i da je tom pretežnijem dijelu stanovništva još uvijek t. zv. urbanizam, isto tako stran pojam, kao onim u Vrpolju ili Pakovu. Mimoilaziti to stvarno stanje stvari prikrivajući ga nekom statistikom o gradskoj radinosti ili bilo kojim drugim uljepšavanjem, dovodi samo do pogrešnih pretpostavaka i zabluda. To je onaj pravi, duboki razlog, s kojeg se problem grada kao takovog ne osjeća kao osjećaj jedne jake svijesne cjeline, koja u obrani i razvitku svojih gradskih interesa i karakteristika nastupa odlučno i neodoljivo. U pomanjkanju te svijesti, zaludu je govoriti o rješavanju našeg gradskog problema. Ta svijest, koja se stiče velikim tradicijama, a odrazuje se i u onom širokom asimilatornom i privlačivom lokalnom patriotizmu, koji onemogućuje skrovite ciljeve sebičnjaka i avanturista svake vrsti, ne čeka decenije da riješava svoje vitalne gradske probleme.

Seoski pak odlomci u svojoj historijskoj povezanosti i kulturnoj, ekonomskoj i političkoj ovisnosti o Šibeniku nijesu se ni izgradili ni osposobili za samostalni samoupravni život a nikada se nije ništa ni uradilo da se osposobe. Naša gradska radinost nije bila ni sposobna ni kadra da seoske odlomke izvede iz svoje primitivnosti i učini ih produktivnim članovima zajednice. Ona ih je naprotiv držala nivelirane sve skupa na jednakoj kulturnoj i gospodarskoj podlozi, pa kada se veli o seoskom balastu i mentalitetu, koji smeta našem urbanizmu, onda tu svoju gradsku radinost samo najvećitije optužujemo. Ako se pitamo, zar su seoski odlomci krivi što naš grad nema zgrada podesnih za pučku i srednjoškolsku nastavu, da mu je onakova obala, ovakova kanalizacija, da na kilometre daleko treba tražiti javni zahod, da su mu javni zdenci primitivni, da je grad bez građevnog plana i t. d., da mu fale dakle, mnogi uvjeti modernog gradskog života i komfora, moramo doći isto tako do pitanja, u čemu su se seoski odlomci obogatili uslijed te naše gradske radinosti ili bolje kazano inercije.

Veli se a i ne poričemo, da su seoski odlomci gradu samo administrativni balast, ističe se i njihova pasivnost prama opć. blagajni. Prvo može biti uz ostalo i problem sposobnosti administracije, dok je naprotiv činjenica

TITO SCHIPA

da seoski odlomci čitavu svoju privrednu snagu po svim oblicima i kanalima slijevaju u grad i da se ova na taj posredni način odrazuje i u opć. blagajni. Naša gradska aktivnost vegetira u okrilju jedne zajednice, odnosno djeluje u međusobnoj privrednoj povezanosti, pa se stoga i naš gradski problem mora prosuđivati s jednog zajedničkog gledišta: i grada i seoskih odlomaka. Ovako u dugom vremenu sazdana općinska zajednica, može se razrješiti u objestranom interesu samo postepeno, razumno i velikim naporima i žrtvama Šibenika. Nije samo na putu podjela imovine i tereta, već i organizacija novih općina i posve novim opć. aparatom, namještajem i potrebama za uspješno redovito vršenje javno-pravne funkcije, koja se općini povjerava. Sa zaostalosti, neukosti i golim pašnjacima ne daje se sve to ni zamisliti.

Nema sumnje o tom, da bitni interes grada traži ne od danas, već čak od vremena kada je građanski stalež u njemu izgubio svoj dominantan položaj, radi međusobnih borba oslanjajući se na seoske izborne mase koje su među njima odlučivale, — da svoj gradski razvoj uputi slobodan od smetnja ljudi koji za nj ne imaju ili nijesu imali ni smisla ni shvaćanja. Nema sumnje ni o tom, da gradski moderni život traži i rad skopčan s izdacima i teretima i da može biti da taj rad doista sprečava administrativna glomaznost, koja na objestranu štetu iscrpljuje financij lnu-administrativnu snagu čitave opć zajednice. Ali ako se naš gradski problem ima postaviti na riješenje, prilike su takove da treba izabrati samo put postepenog razvoja, određujući već danas i administrativno i financijalno dobro smišljeni plan prama kojem treba raditi. Time treba i kod seoskih odlomaka stvoriti osjećaj i težnju za samostalnim samoupravnim životom, treba ostvariti i lične i stvarne mogućnosti, da potrebito seciranje teritorija naše općine, bude na zdravoj bazi. Danas smo pak od svega toga još vrlo daleko.

X.

VASO ČOK - ŠIBENIK

Industrija svjeća na električni pogon.
Zastupstvo mineralnih voda Rogaška Slatina.
Skladište papira Zagrebačke dioničke tvornice papira Zagreb.
Skladište anilinskih boja Vilim Brauns, tvornica boja, Celje.
Trgovina kuhinjskog posuđa, staklarije, stakla za prozore i okvira.

Saradnja doma i škole

Otvarajući prvi sastanak roditelja učenika naše gimnazije, direktor g. BANICA SVETISLAV govorio je o potrebi saradnje doma i škole. Ta njegova izlaganja donosimo u ovom članku.

Sastanci i dogovori roditelja i nastavnika mogu da urode samo dobrim plodom. Roditelji povjeravaju svoju djecu nama, nastavnicima, da ih učimo, upućujemo i vaspitamo. Njihova je budućnost u našim rukama, i mi smo dužni da se za njih staramo i da za njih radimo. Danas je to naročito teško, teže nego ikad do sada, jer kao u cjelome svijetu, i kod nas vlada kriza: kriza društva, kriza morala, kriza uvjerenja. Sve je poljuljano i izmjenjeno, pa i sama djeca. Zato ih je teško vaspitati i učiti. Pored tih momenata psihološke i etičke prirode, dolaze još i ekonomske brige i teškoće, što nam svima zagorčava život, te se svi mučimo, brinemo, natežemo. Budućnost, u ekonomskom smislu, svima nam je neodredjena. Naročito ste vi roditelji ispunjeni tom brigom. Vaša je stalna pomisao: Šta će biti sa našom djecom? Da biste im bar donekle olakšali borbu za obezbjedjenje budućnosti, vi ih šaljete u školu, da se tu pouče i što bolje spreme za život.

Ja dobro znam i osjećam da mi nastavnici snosimo veliku odgovornost za budućnost vaše djece. I zato moramo mi da uložimo sve svoje sile i sve znanje, cjeloga sebe — radi interesa vaše djece. Da bismo pak mogli uspješno da vršimo svoju vaspitačku i nastavničku dužnost, nama je potrebna i vaša pomoć. Mi, nastavnici i roditelji, ne možemo jedni bez drugih. S jedne strane: mi treba da obavještavamo vas roditelje o vašoj djeci, o njihovim sposobnostima, vrlinama i manama, i da vas upućujemo kako ćete postupati sa svojom djecom, jer vi mnogo štošta ne znate o njima: oni mnogo kriju od vas, i često vas krivo obavještavaju, a vi ste često pristrasni prema svojoj djeci. S druge strane, vi treba da obavještavate nas nastavnike o domaćim okolnostima u kojima vaša djeca rastu o njihovim svojstvima koja se kod kuće ispoljavaju, i da nas upozorite na naše eventualne omaške i previdjanja, jer i mi smo ljudi, i mi možemo da pogrješimo. Eto, zato je potrebna naša saradnja.

Ta naša saradnja se sastoji u prvom redu u iskrenom medjusobnom obavještavanju, čiji cilj ima da bude što uspješniji moralni i duhovni razvoj vaše djece. Radi toga treba što češće da dolazite u školu, da se raspitate za uspjeh i vladanje svoje djece. U tu svrhu će se držati pojedinačna roditeljska vijeća, ali i pored toga vi treba da se često nadjete u školi, da vaša djeca vide i znaju da vi o njihovom uspjehu i radu ozbiljnu brigu vodite.

Ovom prilikom ja hoću da vam skrenem pažnju naročito na učeničku disciplinu, jer je to jedno od najvažnijih školskih problema. Bez discipline u školi nema rada ni uspjeha. Disciplina je potrebna za red i uspjeh u školi, a i za formiranje karatera vaše djece, a u tome je ključ njihove budućnosti. Djeca su danas vrlo razuzdana i svojevoljna, što je i posljedica labavih društvenih prilika. Pored toga, moram da istaknem i to da su vaša djeca neobično živog temperamenta, plaha, te zbog neznatne sitnice planu, uvrede druga ili nastavnika. Neposlušnost, nevršenje izdatih naredaba, pretjerana vika i jurnjava, ružne riječi i psovke, česta nepromišljenost, neredi, ružne navike i bezobzirno skitanje, igranje, eto to su vrlo česte učeničke mane. Još im je opšta karakteristika i neistrajnost u radu. Svega toga treba djeca da se oduče, oslobode, u svom ličnom interesu. Ja volim djecu i gotov sam uvijek da im pripomognem, da oprostim njihove pogreške, da upotrebim lijepu riječ i savjetovanje, ali samo onda kad vidim kod djece dobru volju, dobro srce, uvidjavnost i učtivost, ružne navike i zle misli i namjere se moraju strogo kažnjavati, da sve to ne bi otelo maha u djetetu i upropastilo njegov karakter i njegove pozitivne sposobnosti. Znam da i vi sami imate čestih natezanja s djecom, i da ona neće ni vas roditelje da slušaju! Zato, eto, morate da ste u sporazumu sa nastavnicima, da bi vam oni pomogli da suzbijate rdjave osobine i navike svoje djece, da bi se urazumila, smirila i sredila. Radi toga su u školi i zavedeni izvjesne mjere i propisi (djačke kape, izostajanje uveče do 8 časova i t. d.), i vi roditelji u prvom redu morate pomagati nastavnicima u zavodjenju školske discipline, jer se ona zavodi u interesu vaše djece. Vi morate voditi računa o tome što vaša djeca rade, kuda idu, s kim se druže, kako se vladaju na ulici, van kuće, u školi, kako rade, koliko uče, — jer ako ih zapustite i zanemarite, vi ubijate njihovu budućnost. Ako pak, u pogledu učenja, nastave ili disciplinskog postupka imate kakvu primjedbu, želju, žalbu ili tužbu, ja vas molim da mi uvjek sve lično saopštite, jer ćemo samo tako moći te teške i često tugaljive stvari lako raščistiti.

Na ovom našem prvom sastanku se mora naročito istaći i pitanje gimnazijske zgrade. Naša gimnazijska zgrada je strahovita. Kad sam je prvi put vidio, bio sam zapanjen. Školski ljekar, g. dr. Kandijaš je u svom zvaničnom izvještaju konstatovao da njena kubatura ne doseže skoro ni polovinu odredjenog vazdušnog prostora. Vi svoju djecu čuvate i pazite kod kuće, a ona godine moraju da provode u zgradi nezdravoj, tjesnoj, nepodesnoj. Ova zgrada narušava, u prvom redu, zdravlje vaše djece. Drugo, u njoj nije moguć moderan i uspješan pedagoški rad, jer nema svjetlosti, prostora, nema kabineta, knjižnica, radionica, nema mjesta da se rad razvije. Treće, u takvoj školi sa nemogućim učionicama i tjesnim hodnicima nije moguće održavati ni potrebnu disciplinu. Ovako dalje ne može da ostane, u interesu zdravlja i uspjeha vaše djece. Zato sam, odmah po svom dolasku, i pokrenuo to pitanje i, na veliku radost, kako Banovinska uprava, naš Ban, g. dr. Jablanović, načelnik Prosvjetnog odeljenja, g. Stipčević, [a tako i naša šibenska općinska uprava, na čelu sa pretsjednikom, g. Karadžolom, i cijela šibenska javnost svesrdno su prihvatili misao da se u Šibeniku podigne nova gimnazijska zgrada, i svi su sa svoje strane sve učinili da se taj plan i ostvari. Općina je poklonila Banovini u tu svrhu odlično zemljište, a i Banovina i Općina će učiniti sve potrebne napore da se gradnja što pre i finansijski omogući. Tu dobru volju nadležnih faktora treba da honorišete i vi roditelji, i da izaberete manji odbor koji će se postarati da se pitanje nove gimnazijske zgrade ne skine s dnevnog reda dok se njegovo ostvarenje i finansijski ne obezbjedi. Vaša akcija u tu svrhu mora da bude neumorna.

Kao treće pitanje, koje treba na ovom odlično posjećenom sastanku da dodirnemo, iznosim potrebu stvaranja Zajednice Doma i Škole. Ovdje je postojala ta Zajednica, ali nije radila već od dužeg vremena. Medjutim za regulisanje odnosa između doma i škole bezuslovno je potreban ovakav organ. Zajednica treba da razvija saradnju izmedju doma i škole, da miri suprotnosti medju njima, da stvara potrebnu harmoniju i uklanja smetnje i sukobe. Ona treba da je agilna, da u datim prilikama i s materijalne strane učini što za školu, da omogući da se popune i unaprede učila, obogate zbirke i kabineti, a naročito da se siromašnim učenicima pruži pomoć u knjigama, odjelu, hrani. Naša humana društva bi trebala u tom pogledu što-šta da učine. Znam mnoge gradove gdje su bogati pojedinci učinili velike poklone školi: zar u Šibeniku nema bogataša dobroga srca koji bi zavještali gimnaziji poklone u razne svrhe, koje sam maločas spomenuo? Sve to bi bio zadatak rada Zajednice Doma i Škole, pa i radi njenog oživljavanja treba izabrati širi odbor roditelja, koji bi tu stvar uzeo u svoje ruke.

Svetislav Banica

BEROVIĆ LOVRO autobusno poduzeće Šibenik

VOZNI RED

(Svakodnevne pruge)

Šibenik—Benkovac—Babindub—Zemunik—Novigrad—Nin

Nedj. Utorak Četv. Subot	Poned. Srijeda Petak		Utorak četvrt. Subota	Nedj. Poned. Srijeda Petak
14	14.—	Šibenik	8.55	8.55
14·20	14.20	Tromilja	8.30	8.30
14·45	14.45	Skradin	8.15	8.15
15·15	15.15	Br.Mostine	7.45	7.45
15·50	15.50	Lišane	7.25	7.25
16·10	16.10	Kožulovac	7.10	7.10
16·30	16.30	Benkovac	6.50	6.50
16·45	16.45	Rastević	6.40	6.40
17	17.—	Nadin	6.30	6.30
	17.15	Smilčić	6.20	
17·20	17.30	Zemunik	5.40	5.45
17·35	18.—	Babindud		
17·50	18.30	Zemunik	5.35	5.40
18·25		Smilčić		5.10
18·55		Novigrad		4.40
	18.45	Murvica	5·20	
	19.30	Nin	4·40	

Knin—Kistanje—Brib.Mostine—Stankovci-Benkovac svakodnevno

6·25	Knin	16.30	
6.45	Radučić	16.10	
7.05	Kistanje	15.50	
7.30	Gjevrske	15.30	
7.45	Brib. Most.	15.15	
8.30	Stankovci	14.30	
9.20	Benkovac	13.40	

Svakodnevni priključak:
Obrovac—Šibenik i obratno.
Knin-Kistanje-Đevrske Šib. i obr.

Umoljavaju se P. n. gg. pretplatnici u Benkovcu i okolici, da izvole podmiriti pretplatu za list gosp. Antonu Perliću koji će sakupljenu pretplatu slati nama, da bi se pretplatnicima olakšalo, naime da nemaju smetnji i gubljenja vremena za slanje novca poštom. Isto se prakticira i u drugim mjestima što je našlo na potpuno zadovoljstvo cij. pretplatnika, kojima na taj način mnogo je lakše platiti mjesečno ono 10 din umjesto kad se sakupi više mjeseci pa prema tome i veća suma.

Uredništvo.

GRADSKE VIJESTI

K srcu,

redakcija N. Tribune želi, da prime P.n. gg. čitatelji slijedeće:

„Kako smo već u nekoliko mahova javili, Redakcija je odlučila izdavati list dva puta sedmično na zahtjev čitalaca i pošto se zato pokazala stvarna potreba.

Šibenik je najveće mjesto sjev. Dalmacije, pa bi dosta žalosno bilo kada nebi mogao u njemu opstojati jedan polutjednik, sa mjesečnom pretplatom od samih 10 Din. Šibenčani bi morali iz same tolerancije za napredak svoga gradai izlokalnog patriotizma pomagati i podupirati svoj list. Nek im Splićani u tom pogledu budu dobar primjer.

Ovo smo naglasili, ne radi toga što je odaziv kod Šibenčana mali za list, već radi toga što bi željeli da svojim interesovanjem, uplivišu na strance koji žive u Šibeniku, a koji većim djelom ne primaju i ne trpe list, sa motivacijom da je to čisto šibenska lokalna stvar. Mislimo, ako neko živi u Šibeniku, znači da crpi koristi od njega, (jer ako bi bio na šteti nebi stanovao tu) pa kad crpi koristi morao bi i neku malenkost doprinjeti za unapređenje grada i okolice od kojeg živi.

Ima i tu časnih iznimaka koje valja poštivati, ali većina je kao što smo gore naveli. — Apeliramo na Šibenčane i na strance da opstanak lista smatraju kao svoju opću stvar, kao što u stvari i jeste, jer pretstavlja javno mnijenje Šibenika i cijele sjeverne Dalmacije.

Uprava lista je uvjerena da će ovo nekoliko riječi naći odaziva kod cijenjenih čitatelja u Šibeniku i cijeloj sjevernoj Dalmaciji te da će imati uvijek na umu izreku;

širite Narodnu Tribunu!

KINO „BALKAN prikazuje u petak II zadnji dio filma „PLAMENA SMRT“. Nusprogram Fox žurnal i Mickie Maus.

Samo u subotu 100 % njemački športski film „Djavo iskušava“. Film nogometn. utakmica. Suviše novi žurnal.

U nedjelju: Veliki tenor JOSEF SCHMIDT u filmu divnih pjesama i ljupkih melodija: **PJESMA SVIJETA.** Radnja se odigrava u Veneciji.

Drska krađa. 8. ov. mj. seljaku Grubišić Paški iz sela Bilica, izvršena je otimačina novca u iznosu od 2400 Din. po nepoznatim zlikovcima koji su nakon toga netragom pobjegli. Organi Pretstojništva gradske policije posumljali su na poznate džepokradice te su tako o tom obavjestili organe uprave policije u Splitu a ovi žandarmeriju u Sinju, koji su sporazumno počinitelje pronašli, uapsili, te su tako nakon suočenja sa oštećenim Grubišićem priznali djelo. Pošto su na teritoriju uprave policije u Splitu počinili još neka slična djela, vodi se dalnja istraga u Splitu. —

Narodni poslanik dr. Marko Kožul doputovao je jučer iz Beograda.

„TESLA“ **Tonkino** prikazuje u nedjelju 19 novembra i narednih dana 100 % njemački tonfilm sniman po romanu Maurice-a Le Blanc i Francisa de Croisset: ARSENE LUPIN. U glav. ulog. John i Lionel Barrymore.

Njegoševa proslava. Učenici naše gimnazije su 14 ov. mj. proslavili godišnjicu rođenja našeg velikog pjesnika Petra Petrovića Njegoša. Proslava je održana u Katoličkom domu. O pjesniku je ljepo i s pun poleta govorio prof. g. Gršković J. Odlomke iz „Gorskog Vijenca“ je čitao suplent g. Zečević, a Njegošev misaoni svjet u sjajno odabranim citatima izneo je supl. g. Petković. Sonet Preradovićev o Njegošu ljepo je deklamovao Gazari, učenik VIII g. a iz studije Pavla Popovića o Njegošu odlomke je pročitala Rajnšprehť Hermina, učenica VIII r. g. Ova intimna školska svečanost je neobična ljepo uspjela.

Sreski načelnik g. Petar Šerović primio je prigodom svoje krsne slave veliki broj pismenih i brzojavnih čestitaka od svojih prijatelja i poznanika, te ovim putem svima najljepše zahvaljuje.

Iz udruženja zanatlija. Dne 13. ovog mjeseca delegati Udruženja zanatlija g. g. Stegić Jakov i Marotti Marjan u zajednici sa delegatima Udruženja Trgovaca posjetili su Direktora financijske direkcije u Splitu u svrhu da se žale radi previsoko odmjerenog prjedloga tečevine za god. 1933.

Razlika između prjedloga koji su postavili vještaci svih struka i prjedloga kojeg iznaša Poreska Uprava je u nekim slučajevima trostruk.

Gospodinu Direktoru prikazane su teške ekonomske prilike u kojima se nalaze zanatlije grada Šibenika pa je isti uvidjevši opravdane prigovore delegata obećao ih uvažiti u granicama zakona. —

Darovi Uboškom Domu. Komandant Eskadre gosp. Vulušnik sa svojim oficirima prigodom proslave mornaričkog dana poklonio je g. općinskom načelniku Din. 1500 za siromahe, a g. načelnik je dao tu svotu Uboškom Domu. Gosp. Tarle I. i gosp. Druter S. poklonili su Din. 100. —

Uprava sa harnošću zahvaljuje plemenitim darovateljima.

Ove godine neću slaviti Krsnu slavu sv. Arhanđela Mihaila.

Petranović

DRŽAVNE NABAVKE

(Oglase kod Trg. Ind. Komore, Split)

Razna ulja za objekte Fin. Kontrole u Splitu. — Ponude slati do 15 XI.

Klingerit u pločama itd. Porculanski umivaonici itd. za Komandu Pom Ars. Tivat. Ponude do 4 XII.

Svinjska mast dobava za Kom. Jadr. Div. oblasti Mostar. Licitacija 30 XI.

Ručni i obični stop satovi za Kom. Pom. Vazduh. Divulje. Ponude 6 XII.

Kupujem jedan sparher i jednu jaceru (hladionik) — Ponude slati Tiskari E. Vitaliani i Sin.

SOKOLSTVO

Osnivanje sokolske čete u Banjevcima. Ovih je dana u Banjevcima osnovana sokolska četa inicijativom sokolskog društva u Stankovcima. Za starešinu izabran je g. Pavlaković učitelj. Sa skupštine poslat je brzojavni pozdrav Sok. Župi Šibenik.

Tražim jedan pianino za unajmiti potrebit odmah. Plaćam po dogovoru. Za istog jamčim i vraćam u potpunom stanju. Ponudje Sarajevska pivara Sibenik

Dnevno svježe RABUSOVE HRENOVKE. Prave kranjske kobase. Samoprodaja čajnog masla marka ZVONO. Užički kajmak. Čajkovački ovčij sir. Specijaliteti „Rusli“ sa kapulom. — Razni sirevi. Dnevno svježa kuhana šunka. - Sirova Šibenska šunka.- Maslac u bloku od vlastitih zdravih krava muzara u Bačkoj, uvijek svježe. - Sve ostale delikatese, sardine, konserve i marmelade. — Sve uz snižene cijene zbog odlaska na „Sjeverni Pol“.

Zora Mayovski Cukela - ŠIBENIK

Priopćeno *)

Ugl. Uredništvu „Narodne Tribune“ Šibenik.

U članku „Narodne Tribune“ br. 37 dneva 7. Novembra 1933 pod naslovom: „Ni autobusne pruge u sjevernoj Dalmaciji nijesu dobro sastavljene“ potkrale su se i iznesene su neke netačnosti pak molim da donesete u slijedećem broju pod istim naslovom slijedeći ispravak:

Nije istina da autobus na liniji Nin —Benkovac—Šibenik zakašnjuje na dolazak vlaka u Šibenik usljed odlaska iz Zemunika.

Nije istina da su putnici zakasnili na ubrzani vlak u 9.04 sata. Nije istina da putnici moraju od „Poljane“ do stanice na svoj trošak unajmiti posebni auto za pravodobno stići na vlak niti je isiina da putnici vlakom iz Zagreba u 13.45 izgube vezu za autobus u 14 s. za sjevernu Dalmaciju.

Nije istina da su veze neprikladno sastavljene.

Naprotiv je istina da pošt. autobus dolazi redovito u Šibenik a dolazio bi još prije kad ne bi brzi vlak koji stiže u Knin u 6.17 s. katkad zakasnio koji ima priključak na auto liniju Knin —Benkovac a time i priključak na autobus u Bribirskim Mostinama za Šibenik.

Istina je pak da putnici dolaskom autobusa bivaju uvijek iskrcani kod željezničke stanice na vrijeme za odlazak sa vlakom u 9.04 s. a u slučaju eventualnog zakašnjenja usljed gornjeg razloga, posebnim mojim autom bivaju prevezeni o mom trošku do najbliže štanice gdje mogu vlak dostići i ako mi to ne spada u dužnost.

Putnici koji stižu vlakom u Šibenik u 13.49 s. nikad nijesu izgubili priključak na autobus koji polazi u 14 s. a za slučaj zakašnjenja vlaka autobus čeka putnike pak je isključeno da bi isti mogli zakasniti osim kod velikih zakašnjenja vlaka, gdje interesi Pošte nebi mogli dozvoliti dugo čekanje.

Napokon stručnjaci su proveli raspored vožnje auto linija u sjevernoj Dalmaciji i one su kud i kamo bolje nego su ranije bile jer se vodjlo računa u prvom redu o interesima Poštanske službe i putnika sjeverne Dalmacije.

Šibenik dne 15. XI. 1933

Sa štovanjem: Berović Lovro.

*) Za članke pod ovom rubrikom uredništvo ne odgovara.

Podmirite pretplatu!

TITO SCHIPA

Stopa obezbedjenja valute kod izvoza vina

Kako je bilo objavljeno trg. industr. komora obratila se je pretstavkom Min. financija, da se snizi stopa obezbjedjenja valute kod izvoza vina, koja je posljednjem cjenovniku Min. financija bila povišena na Din. 500 za 100 lit. Zauzimanjem pretsjednika Komore g. Jurja Dubokovića, nar. poslanika snižena je pomenuta stopa kod izvoza vina na Din 250.— za 100 litara.

Imenovanje komesara u Uduž. zanatlija

Na prjedlog obrtne komore banska uprava je raspostila upravu udruženja za srez Split i imenovala za komesara društva dra Jelavca. Komesar će u četvrtak prezeti dužnost.

Austrijski popust na carini kod uvoza jugoslavenske pšenice

Iz Beča se javlja, da je austrijska vlada naredila carinarnici u Grazu, da carini jugoslavensku pšenicu, koja stiže željeznicom, sa 12 80 zlatnih kruna za 100 kg. Prijašnja carinska stavka iznosila je 16 zlatnih kruna.

Nema devalvacije u Argentini

Glasovi o pretstojećoj devalvaciji argentinskog pesosa odlučno su demantovani od strane ministarstva financija Pineda. Ministar je izjavio da vlada nema namjeru da donosi ma kakve valutno-političke mjere.

MLJEKARNA „ALPA“ ŠIBENIK

Preporuča svoje proizvode. - Sir ala trapist tvrdi i mekani kg. po Din. 15. — ementaler — Najbolji čajni maslac „Alpa“ Din 20-25 i 30-35 kg. - Slatki i kiseli skorup i sve ostale vrsti spec. sira.

Pred inflacijom u U S A

Javljaju iz Washingtona, da se u financijskim i bankovnim krugovima smatra da će u Sjedinjenim Američkim Državama ako se nastavi sa sistematskim obaranjem dolara, neminovno doći do inflacije. Ti krugovi u vezi sa tim ističu, da su kapitali već počeli u velikoj mjeri da se izvoze iz zemlje, da je povjerenje znatno poljuljano i da su državni bonovi počeli naglo da padaju na posljednim burz. sastancima. Sve to veli se u američkim financijskim i bankarskim krugovima nagovještava skoru krizu i ako u najkraćem roku ne bude uspostavljeno povjerenje u kredit države, koji je danas znatno poljuljan, američka državna blagajna imaće ogromnih teškoća, da emituje nove zajmove, koji su neophodno potrebni za financijsko i privredno podizanje zemlje. Mjerodavni krugovi smatraju, da je državi potrebno najmanje jedanaest miliardi dolara, da bi mogla priteći u pomoć poljoprivrednicima, nezaposlenim radnicima i raznim bankama i da će Sjedinjene Američke države biti primorane da upotrebe čisto inflacionistička sredstva ako vlada ne bude više bila u stanju da zaključi pod povoljnim uslovima kratkoročne zajmove za što imâ vrlo malo izgledâ s obzirom na nagli pad obveznica posljednjeg američkog unutrašnjeg zajma.

Radio aparat na električnu struju prodaje se jeftino. — Obratiti se u Tiskari E. Vitaliani i Sin.

ŠIME ANTIĆ — ŠIBENIK

Trgovina manufakturnom robom na malo i veliko. —

USPOMENE

U društvenoj sam kancelariji. Prijepodnevna tišina, učinila je da za čas zamre ova bujna košnica, u kojoj skoro cio dan bukti: brekti život mladost i snaga. Sam sam. Sjedim i razmišljam. Misli mi blude i kopaju po uspomenama dragim i toplim, kojima je ispunjena čitava ova dvorana. Pogled mi na jednom zapne na jedan mali okvirić koji ovija sliku Sokolske društvene zastave. Začas mi se obnoviše sve slatke uspomene koje potka jedna teška i tužna nota. Uspomena na onoga koji je pravio nacrt zastave i nadzirao rad. Tu baš do nje oko mi otkri sliku iskrenog umjetnika, našeg dragog Zvonka, onoga umjetnika koji je svojom inspiracijom i majstorskim svojim rukama izradio tako skromno, ali umjetničko djelo. Da, tu je naš Zvone, naš mili umjetnik. Njegova mi slika obuze čitavu dušu ispunjajući je tolikim dragim uspomenama. Gledaju na one njegove bistre i žive oči i prenosim se u ona vremena kad je Zvone s nama tako agilno radio, kad je iskreno, sokolski pružao svoje ideje, a tako dragovoljno i srdačno ispunjao svoje sokolske dužnosti. Ispunjen sam bolom gledajući sliku milog pokojnika i oči mi ne će da se uklone s nje, već neprestano ispituju i traže. Zar ga više nema? Zar je moguće da su se zauvijek ugasile one svijetle oči? Zar je prestalo da kuca ono toplo i plemenito srce. Čudna neka hladnoća postruji mi čitavim bićem. Kad mi se na živoj slici oči dotakuše ohladnjenog tijela, ukočene umjetnikove ruke, koža je isticala život i toplinu, mladost, sjaj-sunce.

U svijesti mi se redaju njegova majstorska dijela. Sjećam se, tome nije davno. Bješe to 1922 god. Soko osniva svoju filharmoniju. Radi se marljivo, sprema se: sve se žuri. I naš Zvone radi, marljivo radi s onom poznatom i njemu svojstvenom preciznošću. Sprema se prvi koncerat. Zvone radi plakat. Dirigent za pultom s palicom u ruci. Koliko plastike, simbolike, koliko iskrene istine i toplе umjetnikove želje za procvat te kulturne institucije. Zvone stvara; umjetnik proročki vidi bujan rad društva i slika za budućnost.

Malo kasnije 1923 god. drugo umjetnikovo djelo, koje još uvijek krasi društvenu kancelariju: plakat za ples diletanata 1923 god.

Iste godine s filharmonijom stvara nacrt društvene zastave.

Zatim plakate 1924, a onda ona lijepa plaketa u uljenim bojama sa divnim našim geslom „ni koristi ni slave“

Eto nam poslije, sjećam se, nastupa naš naraštaj. Potrebita je naraštajska zastava. Kome da se obratimo? Kome? Naš Zvonko je tu. Nuđamo mu i molimo ga da on to izradi. On obječuće prima.

Godina je 1927. Novembra mjeseca slava je ratne mornarice. Sprema se velika svečanost. Prisustvuje i admiral brat Prica. Župa Šibenik-Zadar hoće da što vidnije učestvuje u toj nacionalnoj manifestaciji. Pada odluka da župa daruje mornarici zastavu. Ko da nam napravi nacrt? Zar da se pitamo. Pa Zvonko je naš tu. Čuo je da ga trebamo. Došao je i preuzeo rad. Umjetničko djelo završava na opće divljenje. Uz zastavu predana je mornarici i krasna diploma. I nju, punu simbolike, stvara naš Zvonko,

Približujem se ranijim datunima. Sokolski slet 1930 god. Savezu potrebit je plakat da ga rasturi među narod, da propagira. Krasno umjetničko djelo, puno duha, opet stvara naš mili Zvonko. I još je toga mnogo. Ali sjećam se one iskrene i dobre volje, spremnosti i požrtvovnosti da svaku dužnost svrši na vrijeme i precizno.

Ah, ode Ti Zvone i ostavi nas. Ostavi ovaj život pun borbe i patnja da se vječno preseliš u carstvo mira i pokoja. Ostavio si nas ožalošćene i tužne. Mi plačemo, jer smo te tako rano izgubili; izgubili onda, kad si nam toliko trebao. — Kad si trebovao, obitelji, nama sokolima, društvu i domovini.

Klanjamo se svijetloj Tvojoj uspomeni

Neka Ti je laka zemlja!

Soko

Svjetska kronika

Odgovor na Hitlerov govor dao je jučer u francuskoj komori Paul Boncour, francuski ministar inostranih poslova. Boncour je rekao da hitlerizam znači opasnost sa kojom se mora računati.

Nj: Vel. Kralj Aleksandar odlikovan je ukazom rumunjskog kralja i i proizveden za maršala rumunjske vojske.

Direktne pregovore želi Hitler sa Italijom, Francuskom i Engleskom. Za ove pregovore Hitler će navodno postaviti kao uslov povratak kolonija Njemačkoj, slobodne ruke prema Austriji i jednakost u naoružanju.

MacDonal pozvao je Njemačku da se vrati u Ženevu, kako to javlja „Dail Espress“.

Umro je u Pragu Pavlović-Kišenski, poznati profesor i bivši rektor univerze u Moskvi. Bio je veliki prijatelj našega naroda.

Poznati njem. pacifista, nosilac Nobelove nagrade za mir, Dr. Ludwig Quidde iz Münchena, dolazi u Zagreb, gdje će dne 17 o. mj. govoriti o temi: „O razvitku i ciljevima pacifizma“.

Strahovito nevrijeme zavladalo je u Crnoj Gori. Voda iz svih rijeka i potoka sliva se u Skadarsko jezero, te je došlo do velikih poplava.

Sovjetska vlada demantira vijesti o obaranju japanskih aviona. Isto tako i o potapanju 2 japanska broda u blizini Kamčatke.

Usprkos prijekog suda u Austriji se vrše i dalje atentati bombama. Jučer je bačena bomba na balkon sjedišta redarstva u Linzu. Žrtava nije bilo.

Oprošteni od plaćanja gradskog prireza biti će svi siromašni građani Prijedora.

Talijanski jezik podučavat će se na svim poljskim srednjim školama, isto tako biti će zavedena katedra za talijanski jezik na univerzi u Varšavi.

14 novih kardinala biti će izabrano polovinom decembra. Mnogo izgleda ima i beogradski nuncij Pellegrinetti.

Raspust koncentracionih logora u Njemačkoj imao bi uslijediti po jednoj vijesti agencije Havas iz Berlina, jer su kod posljednjeg glasanja gotovo svi iz ovih logora glasali za Hitlera.

Zrakoplov „Graf Zeppelin“ prezimit će ove zime u Friedrichshafenu nakon mnogih uspješnih lijetova.

Preletjela je Saharu francuska zračna eskadra.

Talijanska vlada dala je sredstva za zavedenje katedre za talijanski jezik na hebrejskoj univerzi u Jerusolimu.

Od otrovnog plina štiti vodena maglа. Sada se umjetnom vodenom maglom u Njemačkoj o tom vrše pokusi.

Roosevelt i Litvinov održali su jučer dulju konferenciju. Konačna odluka o priznanju Sovjetske Rusije još nije pala.

Univerza u Varšavi ostaje i dalje zatvorena, dok su visoka poljodjelska škola, tehnika i visoka trgovačka škola opet otvorene.

Francuski tromotorni avion preletio je za 3 i pol sata sa 5 ljudi posade i 7 putnika prugu Pariz—Dakar—Pariz.

PODLISTAK

Prošlost

P. — Ot je jurio svojim kolima i poslije nekoliko kratkih stanki, stiže na jednu visoravan, po kojoj se prosulo jedno naselje. U daljini ocrtavahu se obrisi Pirineja, pozlaćeni sunčanim zrakama.

Landry zaustavi svoja kola uz crkvu, koja je bila do groblja.

I ako u nemogućnosti da ustanovi kada i u kojim okolnostima, mladić je dobio utisak, kao da je od prije poznavao ovo mjesto. Prošlo je više od deset godina, da nije prošao kroz ovaj sunčani kraj.

Na malom trgu okruženom platanama i sasvim zasjenjenom njihovim granama, nekoliko ljudi koji su sjedjeli sučelice za stolom, pijahu crno španjolsko vino. Na mahove bi se čuli uzvici popraćeni šumom koji izaziva lopta kada udara o tarabu.

Jedan čovjek prođe pored auta, kapica mu je toliko bila nataknuta na uši da je izgledala kao sastavni dio njegove osobe.

— Kako se zove ovo selo? — upita ga Landri.

Čovjek se zaustavi. Gledajući neznanca sa ljubopitnim izrazom lica, osmjehujući se na način ljudi iz onih krajeva odgovori: „Sare“.

Taj čovjek udari u srce Landrizevo, sa jednim tupim udarcem, kao ona lopta u tarabu. — Sare? Jedna stepenica u vremenu njegovog pustolovnog života. Svijetla tačka u mraku njegovog burnog življenja. Koliko je vremena prošlo! Bezbrižno prolazeći ovud, da vidi ove krajeve, šarenilo boja, nabacanost kuća čije su se fasade lješkale od zalazećeg sunca, kontrast između bijelih zidova i biljki, koje su se po njima penjale, sjećao se. — Onda kao i danas bio je došao na slijepo, dolutao, bježeći iz Biarritza, od njegovih igara, od njegovih galanterija; bježeći iznad sve ga od jedne žene. . . .

— Da li da ostane u Sare? upita se.

To je datiralo unazad deset godina. Počeše uspomene od onda, da mu se redaju u njegovom mozgu kao ritam neke zaboravljene pjesme. Odmorište čisto i udobno. Hrana sočna i mirisava. I još Maitina lijepa kćerka gospodara odmorišta . . . Cijela prošlost redala se ispred njegovih očiju!

Vedri i bezbrižni dani u kojima je iskorišćavao obilje i raskoš mladosti. Slatkoću, snagu, ponos koje je izgledalo da je nasleđe njenog nepoznatog roda.

Preko noći kad su planine izčezavale u tami ili kad bi mjesec obasjavao mjesto tako da bi izgled njegov bio nerealan. Landri išaše duž riječice obrubljene šumom, išaše da sluša šum vodopada koji je odjekivao u dolini. Tako i one noći slušaše, nedaleko od sebe, jednu ženu koja je pjevala. . . . Približi joj se. Bijaše Maitina. . . . Kad su se vraćali, prozori kuća nijesu propuštali svjetla i djevojka se oslanjaše na Landri-evu ruku. Dani koji su slijedili bijahu puni uspomena.

„Ti ćeš otputovati, zaboravit ćeš me“ — rekla bi mu ona kadkad.

„Ti ćeš me isto tako zaboravit Maitina“.

Ona razmišljaše, i sa mirom koji je obilježje žena njenog kraja, odgovori: „Kod nas se ljubi samo jednom u životu . . . i to sa žarom“.

On je otišao jednog dana, bez važnijeg razloga radi kojeg bi morao ići, rati toga jer je vidio proći jedan auto u kojem je putovala jedna žena . . . žena kao i sve one, od kojih je bježao, ali radi kojih će se i vratiti . .

Deset godina! Čovjek koji ga je informirao već se udaljivaše. Landri ga poče dozivati. . . .

„Gdje se nalazi odmorište?“

„Tamo na kraju trga . . .“

Bijaše odmorište Justa Desraguy, oca Maitine . . . Izgled mu se nije promijenio. Sve je identično . . . pođe naprijed i tek što je prekoračio tri, skoro razrušene stepenice, uđe u kuću. Sala bijaše prazna, kapci zatvoreni. U sali vladaše neka hladna tama. Malo po malo privikne se na tamu. Kad se čulo da je ušao, neko se podiže . . . Prikaže se jedna žena . . .

Gdje je gospodin Desraguy? upita Landri.

Kroz nekoliko sekundi vladaše šutnja.

„Umro je“, reče na koncu žena sa glasom, u kojem se osjećalo da se suzdržava.

„Ah jadan! A njegova kćer?“

„Njegova kćer?“

„Da njegova kćer. Maitina . . .“

Landri stupi korak napred nestrpljivo sa žarom očekujući odgovor sa njenih usana.

„Umrla je također . . .“ odgovori ona, sa vidljivim naporom. — „Umrla je, skoro, pred devet godina . . . davajući na svijet sina . . .“

Landri sjedne . . . želio je da pređe malo po svojoj prošlosti pod ovim krovom.

Sve je nestalo, samo sjećanje ostaje. Nije nastavio pitanjima, za razlog njene rane smrti.

„Evo njenog sina . . .“ reče zatim žena.

Zbilja u tom času uđe jedan plavi dječak, dobro razvijen, glava mu je bila pokrivena sa plavom kapicom.

„Njen sin?“ „Njegov?“ „Ili nekog drugog?“ „Sporedno“. Sretni dani koje bi ona proživjela tu, bijahu već zakopani ispod zemlje . . . sa njenom tajnom i njenim patnjama.

Landri ispi na dušak čašu vina, kojom su ga poslužili, plati i izađje iz kuće. . .

Žena otvori malo kapke i opazi auto koji iščezavaše na kraju trga . . . Tada brišući jednu suzu na navoranom licu, prošapta:

„On ne . . . On se nije promijenio!“

„ILS“ INDUSTRIJA LIJESA I TVORNICA SANDUKA - ŠIBENIK
Skladište svakovrsnog materijala. Prodaja na veliko i malo uz najpovoljnije dnevne cijene i uvjete. Telef. br. 30.

Štampa i vlasništvo: Odlik. Graf. Zavod Tisk. E. VITALIANI i SIN, Šibenik. Odgov. urednik: Anton J. Piculjan